

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

REPUBLIKA HRVATSKA
DRŽAVNA KOMISIJA ZA KONTROLU
POSTUPAKA JAVNE NABAVE

Prilježeno: 08-05-2019		
Prilog	Neposredno	Poštom
Klasa: 07/11-034-02/18-01/1122		
Ur broj: 383-01/19-11		
Poslovni broj: USH-185/19-7		

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Mirjane Čačić, predsjednice vijeća, Arme Vagner Popović i Ane Berlengi Fellner, članica vijeća, te više sudske savjetnice Ljerke Morović Pavić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja PATRLJI d.o.o., Botuška 2, Podbablje Gornje, Kamenmost, zastupan po direktoru Sveti Patrlju, a ovaj po opunomoćeniku odvjetniku Krešimiru Biočiću, Bruna Bušića 37, Imotski, protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, Koturaška cesta 43/IV, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Općine Pučišća, Pučišća, Trg sv. Jeronima 1 i Colas Hrvatska d.d., Varaždin, Međimurska 26, radi javne nabave, na sjednici vijeća održanoj 10. travnja 2019.

presudio je

I. Poništava se rješenje Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, klasa: UP/II-034-02/18-01/1122, urbroj: 354-01/19-7 od 5. veljače 2019.

II. Poništava se Odluka o odabiru javnog naručitelja Općine Pučišća, klasa: 340-01/16-01/21, urbroj: 2104/06-01-18-99 od 10. prosinca 2018.

III. Nalaže se tuženiku, Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave, da u roku od 8 dana nadoknadi tužitelju PATRLJI d.o.o. troškove upravnog spora u iznosu od 3.125,00 kn.

IV. Nalaže se naručitelju – Općini Pučišća da u roku od 8 dana od dana dostave ove presude naknadi tužitelju PATRLJI d.o.o. troškove žalbenog postupka u iznosu od 25.000,00 kn.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika, pod točkom 1. izreke, odbijena je žalba tužitelja kao neosnovana, te je pod točkom 2. izreke odbijen zahtjev tužitelja za naknadu troškova žalbenog postupka odbijen.

Tužitelj je protiv osporenog rješenja tuženika podnio tužbu iz svih zakonom propisanih razloga, u bitnom navodeći da je javni naručitelj Općina Pučišća 27. travnja 2018. godine u elektroničkom oglasniku javne nabave objavila poziv za nadmetanje br. 2018/S F2-0021947 zajedno s dokumentacijom za nadmetanje za radove na predmetu nabave „izgradnja prometnice od državne ceste D113 do pretovarne stanice Brač“. Naručitelj je kao najpovoljniju ponudu prethodno odabrao ponudu ponuditelja PATRLJI d.o.o., dok je ponuda zainteresiranog ponuditelja Colas Hrvatska d.d. ocijenjena kao neprihvatljiva (odluka o odabiru br. I.), pa je isti tuženiku podnio žalbu koja je rješenjem tuženika od 26. studenog 2018. godine usvojena i poništena odluka o odabiru od 5. listopada 2018. godine. Tuženik je žalbu zainteresirane uvažio, navodeći kako se u konkretnom slučaju ne radi o situaciji iz

članka 20. stavak 8. Pravilnika o dokumentaciji, budući da je Colas Hrvatska u sklopu elektroničke ponude dostavio preslik i jamstvo za ozbiljnost ponude, u kom slučaju je naručitelj mogao primijeniti institut upotpunjavanja ponude iz članka 293. stavak 1. Zakona o javnoj nabavi. Postupajući po rješenju tuženika od 26. studenog 2018. godine, naručitelj je 3. prosinca 2018. godine uputio zahtjev za upotpunjavanjem ponude prema ponuditelju Colas Hrvatska d.d., koji je 6. prosinca 2018. godine dostavio traženo – izvornik jamstva, naručitelj je izvršio ponovni pregled i ocjenu ponuda, o čemu je i sastavljen zapisnik dana 10. prosinca 2018. godine donio novu odluku o odabiru (odluka br. II.). Ovom odlukom je naručitelj kao najpovoljniju ponudu odabrao ponudu Colas Hrvatska d.d., Varaždin, dok je ponuda PATRLJI d.o.o., ocijenjena kao pravilna i valjana, no po ekonomskom kriteriju drugorangirana. Tuženik se u obrazloženju osporenog rješenja poziva na svoje ranije rješenje od 26. studenog 2018. godine, ponavljajući kako se u konkretnom slučaju ne radi o situaciji iz članka 20. stavak 8. Pravilnika, u svezi s člankom 293. Zakona o javnoj nabavi, budući da je u sklopu elektroničke ponude dostavljena preslika jamstva za ozbiljnost ponude, te da sukladno navedenom, nije bilo zapreke da naručitelj primijeni institut upotpunjavanja ponude, odnosno da ne bi bilo zapreke za primjenom navedene odredbe Zakona. Žalba tužitelja je podnesena iz razloga povrede natječajne procedure, te povrede odredbi Zakona o javnoj nabavi stoga što je točkom 13. Dokumentacije o nabavi propisano kako ponuditelj jamstvo za ozbiljnost ponude dostavlja u izvorniku, odvojeno od elektroničke ponude u omotnici sa naznakom nadmetanja. Nastavno je točkom broj 13.1. Dokumentacije koja nosi naziv „način dostave dijelova ponude koji se dostavljaju odvojeno“, između ostalog propisano kako traženo jamstvo za ozbiljnost ponude koje nije moguće dostaviti kao elektronički dokument, ponuditelj dostavlja u zatvorenoj omotnici na adresu naručitelja. Dio ponude koji se dostavlja odvojeno mora biti zaprimljen putem urudžbenog zapisnika Općine Pučišća do isteka roka za dostavu ponuda (str. 33 dokumentacije o nabavi). Međutim, odabrani ponuditelj nije dostavio izvornik jamstva u roku kako je to propisano i određeno Dokumentacijom o nabavi, kojom je sukladno odredbi članka 200. stavak 1. Zakona, naručitelj jasno propisao postupanje u svezi s navedenim kada se ponuda smatra pravodobnom. Odabrani ponuditelj Colas Hrvatska d.d. nije postupio sukladno odredbama Dokumentacije o nabavi kada je izvornik jamstva ponude dostavio nakon proteka roka za dostavu ponuda, slijedom čega je ponuda odabranog ponuditelja (Colas Hrvatska d.d.) nepravilna u smislu članka 3. stavak 1. točka 12. Zakona i dokumentacije o nabavi. Unatoč u natječaju objavljenim uvjetima te propisanom načinu dabira ponude, tuženik je uputio javnog naručitelja da pozove odabranog ponuditelja Colas Hrvatska d.d. da nakon roka upotpuni natječajnu dokumentaciju i pozvao ga na dostavu izvornika jamstva, pozivom na članak 293. Zakona o javnoj nabavi, te ponudu odabranog ponuditelja ocijenio valjanom i najpovoljnijom, iako nije bilo mjesta primjeni citirane odredbe Zakona 293. Tuženik je svojim odlukama i stavovima dozvolio javnom naručitelju da, suprotno propisanim uvjetima dokumentacije o nabavi, naknadno dostavi izvornik jamstva, iako je to zabranjeno, kako uvjetima natječaja, tako i odredbama Zakona. Poziva se na odredbu članka 20. stavak 8. Pravilnika o dokumentaciji o nabavi te ponudi u postupcima javne nabave („Narodne novine“, broj: 65/17.) i čl. 280. stavak 4. Zakona o javnoj nabavi. Stajalište tuženika u ovom predmetu potpuno je suprotno ranijim stavovima i mišljenjima istog u činjenično identičnoj pravnoj stvari, koje je iskazao u predmetu koji se vodio kod tuženika pod klasom: UP/II-034-02/17-01/150, urbroj: 354-01/17-10, gdje jasno i nedvosmisleno proizlazi kako se u konkretnom slučaju trebala odbiti ponuda Colas Hrvatska d.d., a ne pozvati ponuditelja za dostavom izvornika jamstva (prilaže navedeno rješenje). Smatra da se tuženik i naručitelj nisu pridržavali dokumentacije o nabavi. U okolnostima kada je dokumentacijom za nadmetanje izričito propisano kako su ponuditelji dužni dostaviti izvornik jamstva, ponuditelj nije mogao

dostaviti presliku jamstva u elektroničkoj ponudi, niti je javni naručitelj primjenom citirane odredbe članka 293. Zakona mogao pozvati odabranog ponuditelja da dostavi izvornik i važeće jamstvo. Predmetnu odredbu treba tumačiti u svjetlu načela jednakog tretmana. Predlaže usvojiti tužbu, poništiti rješenje tuženika od 5. veljače 2019. godine, poništiti i odluku o odabiru javnog naručitelja od 10. prosinca 2018. godine te obvezati tuženika u roku od petnaest dana naknaditi tužitelju trošak kako je popisan. Nadalje, predlaže određivanje privremene mjere, ističući da je šteta tužitelju nepopravljiva te će mu uslijed nezakonite odluke tuženika ne samo nastupiti materijalna šteta, već i potpuni gubitak radnika, s obzirom da isti nemaju što raditi pa ih je tužitelj primoran otpustiti, a navedeno znači potpuno gašenje djelatnosti tvrtke i djelatnosti od kojih tužitelj ostvaruje glavninu prihoda.

Tuženik u svom odgovoru na tužbu ističe da je prije donošenja osporenog rješenja, u vezi s istim postupkom javne nabave i istim spornim pitanjem, doneseno rješenje od 26. studenog 2018. godine, kojim je tuženik dao ocjenu spornog pravnog pitanja, a rješenje je izvršno i pravomoćno. Poziva se na odredbu članka 425. stavak 6. Zakona o javnoj nabavi, prema kojem naručitelj (ovdje zainteresirana osoba – Općina Pučišća) je bio dužan u ponovljenom postupku pregleda i ocjene ponuda postupiti u skladu s navedenim rješenjem tuženika. Ukoliko se tužitelj nije slagao s tuženikovom ocjenom spornog pravnog pitanja, imao je pravo i mogućnost isto rješenje osporavati podnošenjem tužbe pred sudom, što nije učinio pa je navedeno rješenje od 26. studenog 2018. postalo pravomoćno, a tuženik je kod donošenja ovdje novog osporenog rješenja bio dužan poštovati pravomoćnost odluke. Članak 293. Zakona predviđa ukupno četiri radnje koje naručitelj može tražiti od ponuditelja, dok je člankom 20. stavak 8. Pravilnika zabranjena isključivo jedna od tih radnji i to dostava, ali ne i preostale tri radnje predviđene člankom 293. Zakona. S obzirom na to da u konkretnom slučaju drugozainteresirana osoba (Colas Hrvatska d.d.) nije propustila u roku za dostavu ponuda dostaviti traženo jamstvo, nego je presliku istog dostavila u sklopu e-ponude, a ne odvojeno u izvorniku, naručiteljevo traženje od 3. prosinca 2018. godine, a time i dostava izvornika jamstva od strane drugozainteresirane osobe, ne predstavlja člankom 20. stavak 8. Pravilnika zabranjenu naknadnu dostavu dokumenta koji nije bio dostavljen u roku za dostavu ponuda. Takvo postupanje naručitelja predstavlja zakonitu primjenu članka 293. Zakona, kojim je dopušteno i nakon roka za dostavu ponuda dopuniti, razjasniti i upotpuniti ponudu informacijama i dokumentima. Pogrešno se tužitelj poziva na tuženikovo rješenje, klasa: UP/II-034-02/17-01/150 kao praksom tuženika protivno kojoj je tuženik navodno postupio donoseći osporeno rješenje, s obzirom da se u navedenom rješenju ne radi o istom činjeničnom stanju, pa onda ni primjena iste pravne norme ne može rezultirati istom posljedicom. U rješenju na koje se tužitelj poziva utvrđeno je da ponuditelj prvotno, u roku za dostavu ponuda, uopće nije bio dostavio jamstvo, nego ga je po prvi puta u postupku javne nabave predao naručitelju prilikom javnog otvaranja ponuda, dakle nakon proteka roka za dostavu ponuda pa takvo činjenično stanje ne odgovara činjeničnom stanju u ovom slučaju.

Neosnovan je tužiteljev prijedlog za određivanjem privremene mjere jer nisu ispunjene pretpostavke iz članka 47. ZUS-a. Kao što tužitelj navodi, istome bi eventualno mogla nastati materijalna šteta, a koja ne predstavlja nepopravljivu štetu, s obzirom na to da za istu postoje sudski mehanizmi naknade. Tužiteljevo izlaganje o gubitku radnih mjesta i nepostojanju drugih ugovorenih poslova, odnosno njegova interna organizacija poslovanja i stanje na tržištu nisu pretpostavke iz članka 47. ZUS-a. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan, kao i prijedlog za određivanje privremene mjere.

Zainteresirana Općina Pučišća (naručitelj) u svom očitovanju na žalbu ističe da se protivi u cijelosti tužbi tužitelja, predlažući istog odbiti s tužbenim zahtjevom, s obzirom da je Općina u svojstvu naručitelja postupala savjesno i transparentno, poštujući načela i odredbe

Zakona o javnoj nabavi te uvažavajući pravno shvaćanje i primjedbe tuženika, a sve sa ciljem sklapanja ugovora o javnoj nabavi za radove izgradnje prometnice državne ceste D113. Napominje da bi prihvaćanjem tužbe tužitelja, odnosno poništenjem osporenog rješenja tuženika, Općina ne svojom krivnjom, prekoračila ugovorne rokove ugovora o financiranju za sklapanje ugovora o javnoj nabavi s izvođačem radova te bi na taj način bila izravno oštećena za već odobrena sredstva u iznosu stvarnih troškova sufinanciranog projekta, a najviše do 7.536.800,00 kn. Obzirom da se radi o izgradnji prometnice do pretovarne stanice Brač u sklopu regionalnog centra za gospodarenje otpadom u Lečevici, postavlja se pitanje i neizravne štete za Općinu, otok Brač, Splitsko – dalmatinsku županiju i Republiku Hrvatsku, koja bi nastala prekoračenjem rokova za uspostavu tog centra. Protivi se prijedlogu za određivanje privremene mjere s obzirom da su u tijeku pripreme radnje za uvođenje izvođača u posao pa bi obustava radova, osim štete, prouzročila i dodatnu štetu koja proizlazi iz ugovora s izvođačem radova, a odnosi se na već nastale troškove organizacije gradilišta, prijevoza ljudstva, strojeva, materijala i opreme.

Zainteresirani Colas Hrvatska d.d. u svom odgovoru na tužbu ističe da su se vezano za ovaj predmet nabave vodila dva žalbena postupka pred tuženikom, povodom kojeg je tuženik donio 26. studenog 2018. godine prvo rješenje te dana 5. veljače 2019. godine drugo rješenje, pri čemu je tuženik u rješenju od 26. studenog 2018. godine zauzeo stav da se u konkretnom slučaju ne radi o situaciji iz članka 20. stavak 8. Pravilnika o dokumentaciji o nabavi te ponudi u postupcima javne nabave, u vezi s člankom 293. Zakona o javnoj nabavi, budući da je u sklopu elektroničke ponude dostavljena preslika jamstva za ozbiljnost ponude. Sukladno uputi tuženika, naručitelj je ponovno proveo postupak ocjene i pregleda ponuda te je dana 3. prosinca 2018. godine pozvao zainteresiranu osobu da upotpuni ponudu na način da dostavi izvornik jamstva za ozbiljnost ponude, nakon čega je 6. prosinca 2018. godine zainteresirana osoba dostavila izvornik traženog dokumenta, a nakon dobivene dopune ponude i provedenog postupka pregleda i ocjene ponuda, naručitelj donio odluku o odabiru od 10. prosinca 2018. godine, kojom je istu ponudu ocijenio valjanom i odabrao je kao najpovoljniju.

Ističe da je u ovom postupku javne nabave u roku za dostavu ponuda dostavljeno jamstvo za ozbiljnost ponude u preslici, dakle, dokument nije nedostajao, već je forma dostavljenog jamstva različita od one propisane, pa je naručitelj ispravno postupio kada je u ponovljenom postupku postupio sukladno članku 293. Zakona. Predlaže tužbu odbiti.

Sud je u skladu s odredbom članka 6. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17., dalje: ZUS) odgovore na tužbu tuženika i zainteresiranih osoba dostavio tužitelju.

Tužbeni zahtjev je osnovan.

Iz spisa predmeta je razvidno da je, u ponovljenom postupku, koji je proveden nakon što je rješenjem tužene od 26. studenog 2018., poništena odluka o odabiru naručitelja Općine Pučišća od 5. listopada 2018., te je naručitelj proveo ponovni postupak pregleda i ocjena ponuda i donio osporenu Odluku o odabiru, klasa: 340-01/16-01/21, urbroj: 2104/06-01-18-99 od 10. prosinca 2018., postupajući po naputku tuženika iz naprijed navedenog rješenja, te odabrao kao najpovoljniju ponudu ponuditelja, ovdje zainteresirane osobe, Colas Hrvatska d.d. Varaždin – radi izgradnje prometnice državne ceste D-113 do pretovarne stanice Brač (brdo Košer). Prethodnom odlukom naručitelja kao najpovoljniji ponuditelj bio izabran tužitelj PATRLJI d.o.o. Prema propisanoj dokumentaciji o javnoj nabavi kriterij odabira je ekonomski najpovoljnija ponuda s kriterijima kvalitete – jamstveni rok za otklanjanje nedostataka u jamstvenom roku 10% i trošak jamstva 90%.

Točkom 13. Dokumentacije o javnoj nabavi propisano je da ponuditelj jamstvo za ozbiljnost ponude dostavlja u izvorniku, i to odvojeno od elektroničke pošte u omotnici.

Nadalje, točkom 13.1. iste dokumentacije propisano je da traženo jamstvo za ozbiljnost ponude koje nije moguće dostaviti kao elektronički dokument ponuditelj dostavlja u zatvorenoj omotnici na adresu naručitelja, time da dio ponude koji se dostavlja odvojeno (ovdje navedeno jamstvo) mora biti zaprimljeno, putem urudžbenog zapisnika naručitelja – Općine Pučišća do isteka roka za dostavu ponuda (do 7. rujna 2018.- do 13 sati).

Nije sporno u konkretnom slučaju da je ovdje zainteresirani Colas Hrvatska d.d. Varaždin uz ponudu dostavljenu putem eojn priložio presliku jamstva za ozbiljnost ponude, ali da je isto putem Hrvatske pošte poslao dana 4. rujna 2018., kao što nije sporna niti činjenica da je navedeno jamstvo naručitelj zaprimio 7. rujna 2018., u 13,50 h, dakle, po proteku propisanog roka za dostavu iz citirane odredbe dokumentacije o nabavi.

Imajući u vidu navedeno, posebno citiranu odredbu 13. dokumentacije o javnoj nabavi i propisani rok dostave za navedeno jamstvo putem pošte, Sud nalazi pogrešnim postupanjem naručitelja (koji je postupio po napatku tuženika iz prethodno donesenog rješenja od 26. studenog 2018. godine) kada je u ponovnom postupku pozvao zainteresiranog Colas Hrvatska d.d., Varaždin na upotpunjavanje ponude – dostavljanje navedenog jamstva u izvorniku, primjenom instituta odredbe članka 293. stavak 1. Zakona o javnoj nabavi, budući da takvo postupanje nije u skladu s dokumentacijom o nabavi, odnosno jamstvo za ozbiljnost ponude nije dostavljeno u skladu s točkom 13. dokumentacije.

Iz navedenog razloga je ponuda zainteresiranog Colas Hrvatska d.d., Varaždin nepravodobna i nepravilna u smislu odredbe članka 3. stavak 1. točka 12. Zakona o javnoj nabavi („Narodne novine“, broj: 120/16., dalje: ZJN), kojom je, između ostalog, propisano da je nepravilna ponuda svaka ponuda koja nije sukladna dokumentaciji o nabavi, ili je zaprimljena izvan roka za dostavu ponuda.

Skreće se pozornost da je odredbom članka 280. stavak 4. ZJN-a propisano da se pri izradi ponude ponuditelj mora pridržavati zahtjeva i uvjeta iz dokumentacije o nabavi te ne smije mijenjati ni nadopunjavati tekst dokumentacije o nabavi.

Nadalje, odredbom članka 20. stavak 8. Pravilnika o dokumentaciji o nabavi te ponudi u postupcima javne nabave („Narodne novine“, broj: 65/17., dalje: Pravilnik) propisano je da se ponudbeni list, troškovnik i jamstvo za ozbiljnost ponude ne smatraju određenim dokumentima koji nedostaju u smislu članka 293. ZJN-a te naručitelj ne smije zatražiti ponuditelja da isti dostavi tijekom pregleda i ocjene ponuda.

Upravo suprotno mišljenju tuženika, u konkretnom slučaju se radi upravo o situaciji iz citirane odredbe Pravilnika, temeljem koje naručitelj nije mogao i ne može zatražiti dostavu traženog dokumenta naknadno i izvan roka propisanog dokumentacijom o nabavi.

Stoga se, prema ocjeni ovog Suda, naknadno pozivanje zainteresirane osobe – Colas Hrvatska d.d., Varaždin na dostavu navedenog dokumentacijom o nabavi propisanog jamstva, koje nije dostavljeno u propisanom roku iz članka 13. dokumentacije, dala prednost zainteresiranoj osobi, čime je povrijeđeno načelo jednakog tretmana ponuditelja propisano odredbom članka 44. Zakona o Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave („Narodne novine“, broj: 18/13., 127/13. i 74/14.), tim više što je prethodno poništenom odlukom naručitelja kao najpovoljniji ponuditelj bio odabran upravo tužitelj.

Naposljetku, ukazuje se točnim prigovor tužitelja istaknut u tužbi da je tuženik osporenim rješenjem (kao i prethodnim od 26. studenog 2018. godine – kojim je poništio prethodno donesenu odluku o odabiru naručitelja) odstupio od svoje dosadašnje prakse iskazane u prethodnim rješenjima (dostavljeni Sudu u preslici od strane tužitelja -rješenje klasa: UP/II-034-02/18-01/669, urbroj: 354-01/18-6 od 30. kolovoza 2018., rješenje klasa: UP/II-034-02/17-01/150, urbroj: 354-01/17-10 od 5. travnja 2017.) u kojima je zauzet stav da se u skladu s odredbom članka 16. stavak 4. Pravilnika o dokumentaciji o nabavi te ponudi u

postupcima javne nabave („Narodne novine“, broj: 65/17.) dijelovi ponude koji se dostavljaju sredstvima komunikacije koja nisu elektronička moraju biti dostavljeni prije isteka roka za dostavu ponuda te se u tom slučaju ponuda smatra dostavljenom u trenutku dostave ponude elektroničkim sredstvima komunikacije. Na drugačije rješenje ove upravne stvari ne utječe niti činjenica da je zainteresirani dostavio presliku jamstva za ozbiljnost ponude u sklopu e-ponude.

S obzirom na sve naprijed navedeno i u sporu neprijeporno utvrđeno, Sud u cijelosti ocjenjuje neosnovanim prigovore tuženika istaknute u odgovoru na tužbu tužitelja.

S obzirom na navedeno trebalo je, na temelju odredbe članka 58. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.), rješenje tuženika poništiti, usvojiti žalbu tužitelja i poništiti odluku naručitelja.

Odluka o visini troškova temelji se na odredbi članka 79. stavak 2. i 4. istog Zakona, s obzirom da je tužitelj uspio sa žalbom, pa stoga tužitelju pripada trošak žalbenog postupka u iznosu od 25.000,00 kn na teret naručitelja, u smislu odredbe članka 431. ZJN-a. Nadalje, tužitelju pripada i pravo na trošak upravnog spora - sastava tužbe u iznosu od 2.500,00 kn uz PDV od 25% ili 625,00 kn, što ukupno iznosi 3.125,00 kn i to na teret tuženika, obzirom da je tužitelj uspio u sporu s tužbom, sukladno Tbr. 23. točka 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“, broj: 142/12., 103/14. i 107/15.). Trošak tužitelja je odmjerjen u skladu s odredbom članka 79. stavka 2. ZUS-a, i članka 3. stavka 3. Zakona o državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave (Narodne novine, broj 18/13-127/13 i 74/14.).

Obzirom da je ova upravna stvar riješena to Sud nije smatrao potrebnim ocjenjivati osnovanost izdavanja privremene mjere po zahtjevu tužitelja.

U Zagrebu, 10. travnja 2019.

Predsjednica vijeća
Mirjana Čačić, v.r.

Za točnost otpravka – ovlasteni službenik

Tanja Nemičić

